

Maandag 23 november

'Je hebt niet meer dan mijn genade nodig, want kracht wordt zichtbaar in zwakheid'
(2 Kor. 12:9)(NBV).

Vertrouw vandaag op God.

Obstakels, ongemakken en obstructies zijn Gods geschenk aan degene die meent alles zelf aan te kunnen. God zal niet toestaan dat jij je zwakheid als een kruk of een smoes gebruikt, maar hij zal het wel toelaten om je afhankelijk van hem te laten zijn. Paulus schreef dat hem een doorn in het vlees gestoken werd om te verhinderen dat hij zichzelf zou verheffen (zie v. 7). Waarom zou God je in contact houden met je beperkingen? Om je in verlegenheid te brengen? Nee, om je in staat te stellen zijn wil te doen. God wil dat je hem méér nodig hebt, niet minder. Misschien kan deze illustratie je helpen. Stel je vier stalen ringen voor. De eerste kan 80 pond dragen, de tweede 60 pond, de derde 40 pond en de vierde 20 pond. Wat is het grootste gewicht dat de aan elkaar gekoppelde ketting kan dragen? Tweehonderd pond? Nee, een ketting is zo sterk als zijn zwakste schakel, dus het antwoord is 20 pond! En hetzelfde geldt voor ons; we zijn zo sterk als onze grootste zwakheid. Daarom proberen we die soms te verontschuldigen of te negeren. Maar dat is gevaarlijk, want wanneer je vertrouwt op je eigen kracht behaal je misschien een paar overwinningen en oogst je succes en dan ga je dus denken dat je alles in je eentje aankan. Juist omdat Paulus zo briljant was liet God moeilijke omstandigheden toe in zijn leven die hem op zijn knieën hielden, een leven in een staat van gedwongen afhankelijkheid. Nadat hij God meerdere malen had gebeden om zijn zwakte weg te nemen, kwam Paulus uiteindelijk zover dat hij kon zeggen: 'Dus laat ik mij veel liever voorstaan op mijn zwakheid, zodat de kracht van Christus in mij zichtbaar wordt' (v. 9). Dus wees vandaag maar afhankelijk van God!

Dinsdag 24 november

'Want voor mij is leven Christus en sterven winst' (Fil. 1:21)(NBV).

Geloofsperspectief.

Romeinse gevangenen waren verschrikkelijke oorden. Overtreders werden afgetuigd, gezeseld en aan de voeten geketend. Hun met bloed doordrenkte kleding werd niet verwisseld, zelfs niet in hartje winter. En de 'binnenste kerker' (Hand. 16:24), waar Paulus en Silas werden opgesloten, was de ergste. Gebrek aan water, benauwde omstandigheden en de stank van toiletten (als je ze zo zou kunnen noemen) maakte slapen onmogelijk. Gevangenen smeekten regelmatig om de dood en sommigen pleegden zelfs zelfmoord. Het was je ergste nachtmerrie! Toch 'waren Paulus en Silas aan het bidden en zongen ze... de andere gevangenen luisterden aandachtig' (v. 25). Ze konden hun oren niet geloven! Over impact gesproken! Nog voordat ze maar iets gehoord hadden over zijn geloofsopvattingen maakte Paulus' houding al diepe indruk op hen. Laten we eerlijk zijn, iedereen kan zingen in de kerk, met inbegrip van huichelaars. Maar als je God kan loven ondanks pijn, druk en problemen - dat is andere koek. Hoe deden ze dat? Ze hadden een geloofsperspectief! Het is niet wat je hebt verloren, maar wat je nog hebt, dat telt! Paulus zong niet alleen in de gevangenis, hij schreef ook een aantal van zijn beste artikelen daar. Hier is zijn kijk op de situatie: 'Maar wat doet het er eigenlijk toe! Wat telt is dat Christus verkondigd wordt. Of het nu uit valse of oprechte motieven gebeurt - dát het gebeurt verheugt me... maar dat Christus bij alles wat mij overkomt in alle openheid geëerd zal worden, of ik nu in leven blijf of moet sterven. Want voor mij is leven Christus en sterven winst' (Fil. 1:19-21). Wat doe je met zo iemand? Zo iemand is niet te bedreigen. Zijn kracht komt vanuit een bron die niet afneemt door externe omstandigheden. Dat komt omdat hij een geloofsperspectief heeft. En dat is wat jij vandaag ook nodig hebt!

Woensdag 25 november

'Ik laat jullie vrede na...' (Joh. 14:27)(NBV).

Vrede.

Jij kunt controle hebben over wat er in je hoofd omgaat door het te vullen met Gods Woord. Niet het Woord dat je terloops leest, maar het Woord dat je mentaal verwerkt, toepast in elke situatie die zich voordoet en waarop je vertrouwt in tijden van crisis, omdat je weet dat je recht hebt op de vrede die Jezus beloofde. Jezus corrigeerde zijn leerlingen omdat ze tijdens een storm hun gemoedsrust verloren. Hij was die niet kwijtgeraakt. Hij lag achter in de boot te slapen. Dus waar ben jij vandaag? In alle rust met Jezus aan de achterkant van de boot of in paniek met de anderen aan de voorkant? Bezorgdheid overweldigt je wanneer je twee dingen vergeet: 1) Wat de Heer je heeft verteld. Jezus zei: 'Laten we het meer oversteken' (Marc. 4:35). En toen hij die woorden eenmaal gesproken had was er geen golf groot genoeg om hen tot zinken te brengen. Elke keer wanneer je doet wat God je verteld heeft te doen, kun je door een storm heen gaan, maar zal je niet zinken. 2) Wie met je is in de boot. De discipelen dachten dat ze Jezus vrij goed kenden, maar voordat de nacht voorbij was vroegen ze: 'Wie is dit? Zelfs de wind en de golven gehoorzamen hem!' (v. 41). Is het ooit bij je opgekomen dat de storm waar je nu in zit door God is toegestaan om je te laten zien dat er geen probleem is dat hij niet kan oplossen; dat je niet alleen bent en dat je hem door deze ervaring heen beter zal leren kennen? 'Laat je niet verontrusten' (Joh. 14:1). De enige macht die zorgen over jou hebben - is de macht die jij ze toekent.

Donderdag 26 november

'Kinderen zijn een geschenk van de Heer' (Ps. 127:3)(NBV).

Wat je kind verdient (1).

Je kinderen verdienen bepaalde dingen, zoals: 1) Tijd. Niet overgebleven tijd aan het eind van de dag, maar 'prioritijd'. Als je leven wordt geregeerd door een schema en je kinderen staan daar niet op, doe er dan iets aan en wel snel. Anders komt er een dag waarop je niet op hun schema staat. Gewoon samen drie uur tv kijken volstaat niet; je moet emotioneel aanwezig zijn. Soms betekent dit laten zien dat jij soms ook bang en onzeker bent, net zoals je laat zien dat je blij met hen bent en hen waardeert. 2) Openheid. Er is zo veel dat we van onze kinderen kunnen leren over henzelf, over onszelf en over God. Zodra we ons realiseren dat wij niet alle antwoorden hebben gaan we ervoor open staan dat God tot ons kan spreken door onze kinderen heen. Dat soort ontvankelijkheid versterkt hun geloof, helpt hen leergierig te blijven en houdt ons ook jong van hart. 3) Structuur. Het is van vitaal belang tijdens de vormende jaren om regels vast te stellen en grenzen te bewaken. Kinderen hebben behoefte aan richtlijnen en een kader om zich veilig te voelen. In de eerste jaren vallen hier dingen onder als een vaste bedtijd, die verder wordt uitgebreid als ze ouder worden. Dit helpt ze begrijpen dat leeftijd een stuk vrijheid brengt, maar niet ineens, omdat vrijheid verantwoordelijkheid met zich meebrengt en ze daar nog niet zo klaar voor zijn als ze denken. Probeer niet om de beste vriend van je kind te zijn of naar hem te kijken om aan je emotionele behoeften te voldoen. Zijn schouders zijn niet breed genoeg om die last te dragen. Heb vertrouwen in God en in wie je bent. Zoek ergens anders bemoediging vanuit gezonde bronnen. Kortom, streef ernaar om de ferme, liefdevolle ouder te worden die je kind verdient.

Vrijdag 27 november

‘Laat ze toch dichterbij komen... dan zal ik hen zegenen’ (Gen. 48:9)(NBV).

Wat je kind verdient (2).

Hier zijn nog drie dingen die je kinderen verdienen: 1) Dat je ze vergeeft en ook bereid bent vergeving te vragen aan hen. Zo leer je ze dat we allemaal moeten omgaan met de gevolgen van ons handelen. En dat we daarvan groeien. Je leert ze ook dat fouten maken je niet tot een mislukking maakt; het is gewoon onderdeel van het proces van leren en rijpen. Het hoort erbij. En je leert ze dat we niet moeten aarzelen anderen dezelfde genade te bewijzen die zo vaak aan ons bewezen is. 2) Dat je de bagage scheidt. Een man werd angstig en depressief toen zijn zoon bijna twaalf jaar oud was. Kort na het verjaardagsfeestje van de jongen bladerde de vader door een fotoalbum uit zijn eigen jeugd. Op dat moment drong het tot hem door dat hij twaalf was toen zijn vader het gezin in de steek liet en vervolgens zelfmoord pleegde. Dat zijn zoon bijna dezelfde leeftijd had maakte hem bang omdat het oude, niet genezen wonden heropende. Een zorgzame begeleider hielp hem zijn perspectief te herwinnen en de vrede te herstellen door hem te helpen beseffen dat hij een heel ander mens was dan zijn vader en dat hij niet van plan was om zijn gezin te verlaten. 3) Dat je hen zegent. ‘Jozef antwoordde zijn vader: ‘Dat zijn mijn zonen, die God mij hier gegeven heeft.’... ‘Laat ze toch dichterbij komen,’ zei Israël, ‘dan zal ik hen zegenen (v. 9). Jouw levensprincipes en de zegeningen die je geniet zijn bedoeld om te worden doorgegeven aan je kinderen en kleinkinderen. Of je nu zegt wat erin je hart leeft of een brief of een mailtje stuurt waarin je zegt dat je trots op ze bent, zegen je kinderen bij elke mogelijke gelegenheid.

Zaterdag 28 november

‘Dan zal het u en uw kinderen goed gaan...’ (Deut. 4:40)(NBV).

Wat je kind verdient (3).

Soms worden we bang omdat onze kinderen ons zo veel aan onszelf doen denken. We zien in hen dezelfde angsten en neigingen waarmee wij hebben geworsteld. We zien ze de snelweg van het leven afschieten op een aantal plekken waar we zelf ook crashten en in brand vlogen, en het is moeilijk om hen niet te willen redden. Maar soms kunnen we dat niet. Ze zijn opgegroeid met hun eigen manier van denken, sterke punten en dromen. En als de gelijkenis van de verloren zoon ons iets leert, dan is het dat goede ouders kinderen kunnen grootbrengen die dingen alleen met vallen en opstaan leren. Dus wat kan je wel doen? Bid voor hen - en wees er voor hen wanneer ze terugkeren. Veel succesvolle volwassenen waren ooit een verloren zoon die werd gered door de gebeden van een ouder die weigerde hem op te geven. Als je bezigheden je afhouden van gebedstijd voor je kinderen, dan zijn je prioriteiten verkeerd. Er is niets meer waard dan de tijd die je besteedt aan voorbede voor je kinderen. Weet je niet goed hoe je moet bidden? Probeer het volgende eens: ‘Vader, ik ben bezorgd over de richting die mijn kinderen zijn ingeslagen. Op dit moment lijken ze buiten het bereik van mijn stem en invloed. Maar u kunt hen bereiken. U kunt hen herinneren aan wat ze hebben geleerd - en de omstandigheden inleiden die hen terug zullen brengen naar u. Uw Woord zegt dat als ik u gehoorzaam, het mij en mijn kinderen goed zal gaan (Deut. 4:40). Dus ik sta op uw belofte, in het vertrouwen dat ze ervoor zullen gaan kiezen om u te dienen en de rest van hun leven in uw zegen te wandelen. In Christus’ naam bid ik dat. Amen.’

Zondag 29 november

'Bemoedig elkaar daarom, en bouw de één de ander op...' (1 Tess. 5:11)HSV).

Wanneer je kleineert, word je klein.

Hier zijn vier vragen die je zou moeten kunnen beantwoorden: 1) Voelen mensen zich beter over zichzelf als ze tijd met jou hebben doorgebracht? 2) Zijn je verwachtingen zo hoog gespannen dat je je richt op de tekortkomingen van mensen in plaats van op hun sterke punten? 3) Wanneer iemand goede dingen zegt over iemand die jou niet ligt, voel je dan de behoefte om een kleinere opmerking te plaatsen? 4) Ben je zo onzeker en heb je zo weinig eigenwaarde dat je je alleen goed voelt over jezelf wanneer je anderen omlaag haalt? En, hoe was je score? Als die niet zo goed is, wordt het tijd om in gebed naar God toe te gaan en hem te vragen je te helpen je houding en je woorden te veranderen. Paulus zegt: 'Laat geen vuile taal over uw lippen komen, maar alleen goede en waar nodig opbouwende woorden, die goed doe aan wie ze hoort' (Efez. 4:29). Woorden zijn als hamers: ze kunnen worden gebruikt om af te breken of te bouwen. Het hangt allemaal af van de persoon die met de hamer zwaait! Je maakt net zo gemakkelijk deel uit van de bouwploeg als van de sloopploeg. Maak er een gewoonte van je gezin en je vrienden te bemoedigen. Laat je vrouw weten dat ze voor jou de enige vrouw is in de wereld. Uit waardering voor de zorg en het verantwoordelijkheidsgevoel van je man. Juich je tiener toe dat hij geen drugs en alcohol gebruikt. Dank je vrienden dat ze je geheimen bewaren! Accepteer mensen zoals ze zijn en weersta de verleiding om ze voortdurend op een bepaald gebied te willen verbeteren. Vergeet niet dat je ze maar voor een korte tijd hebt!